

atragem atenția, opera grafică a lui Al. Phoebus ne incită la redescoperire și, implicit, la revalorizare. Prin aceasta atingem un punct al discuției pe care am dorit la început să îl evităm: opera lui Al. Phoebus este cunoscută, catalogată, artistului i-au fost consacrate două expoziții retrospective și o monografie, numele său a intrat definitiv în istoria artei, și totuși imaginile sale sînt tot mai mult atrase înspre acea zonă cenușie a conștiinței artistice care se datorește mai cu seamă instalării în confortul certitudinilor ultime. Altfel spus, cu toate că în timpul vieții artistul s-a opus din răspuneri

conformismului, convenției, și din punct de vedere stilistic academismului, opera sa, în conștiința artistică, tinde tot mai mult să se academizeze, iar academismul latent al receptării artistice înseamnă, în fond, uitare.

Iată motivul pentru care am propus publicului bucureștean această expoziție de grafică Al. Phoebus, expoziție care pusă în raport cu restul creației artistului, se dorește dezvoltătoare de paradox, semn sigur al vitalității viziunii artistice, căci operele autentice sînt întotdeauna polisemice. Paradoxul asupra căruia am încercat să atragem atenția ni se pare cu atît mai

evident cu cît artistul, schimbîndu-și viziunea și, implicit, factura, nu-și schimbă registrul tematic. El rămîne același artist nonconformist, militant în sensul cel mai înalt al cuvîntului. Prin teme ce se caracterizează printr-o anumită asprime, Phoebus atinge zonele unui desăvîrșit lirism, iar marinele sale, seria adolescenților, unele peisaje citadine, sînt opere de excepție, care emană o extraordinară putere emoțională, însă discretă, motiv pentru care se cer în permanență redescoperite.

— CRISTIAN VELESCU —

EXPOZIȚIA „PLANTE MEDICINALE ȘI AROMATE DIN BANAT“

Alcătuiind tematica expoziției de la Muzeul Banatului din Timișoara ne-am preocupat de a prezenta plantele din Flora României și, teritorial, de pe cuprînsul Banatului, îndeosebi de a ilustra producția și modul de valorificare a acestor plante, rentabilitatea lor, atît pentru industria farmaceutică, cît și pentru colectori (unități agricole, școli, persoane particulare etc.), arătînd în acest context și principalele foloase ale cultivării plantelor medicinale ș.a.m.d.

Conștienți că nu putem realiza singuri, la nivel de Secție de etnografie, o asemenea expoziție (în colecția secției neexistînd plante medicinale, ci doar în ierbarul unei secții „surori” — cea de științe ale naturii), am antrenat o gamă largă de colaboratori, în primul rînd Întreprinderea interjudețeană „Plafar”, precum și Școala generală din Sacoșu Turcesc — o veche colaboratoare a secției noastre, Institutul Agronomic din Timișoara; Asociația Filateliștilor și a Artiștilor Fotografi care să împodobească și să completeze expoziția cu timbre de colecție și cu fotografii peisagistice, Biblioteca județeană cu un stand de cărți de specialitate; Institutul de Medicină și unii colectori particulari.

Punctînd sensul și genericul expoziției, am dorit să se rețină că lecuirea prin ierburi (în popor — buruieni) a servit ca bază medicinii actuale. Prin cercetări, medicii au ajuns la concluzia că anumite plante sînt capabile să vindecă o mulțime de boli, în fața cărora terapia sintetică rămîne neputincioasă. În prezent se pune un mare accent pe plantele medicinale în mai toate țările, țara noastră situîndu-se la loc de frunte. Am urmărit să arătăm acest fapt și prin expoziție, precum și de a forma la publicul vizitator noțiuni generale despre cele aproximativ 500 de specii de plante medicinale și aromate, din care, în prezent, peste 100 de specii se cultivă în unitățile agricole.

De asemenea, am dorit să reținem atenția publicului asupra cîtorva informații, ca de exemplu, că cele mai multe plante cresc spontan aproximativ pe tot cuprînsul țării, că cele cultivabile au posibilitatea de a trăi și crește, a înflori și a da rod, dacă sînt cultivate în terenuri și în condiții climatice cît se poate de apropiate de cele ale habitusului lor firesc. Cît privește importanța lor pentru agricultură, s-a avut în vedere formarea la vizitatori a ideii că a cultiva plante medicinale și

aromate dă posibilitatea valorificării terenurilor socotite nefertile (cele pietroase ori în pante), a costişurilor și povîrnişurilor, că aromatele sînt folosibile în farmacii pentru fabricarea cosmeticelor și nu numai în farmacii, ci și în alimentație — pentru aromatizarea produselor alimentare —, că meliferele sînt drept „pășune” albinelor. Unele plante medicinale descongescionează cultura cerealelor, mărînd, astfel, randamentul la hectar și pot perfecționa sistemul de asolament.

Iată, deci, cum prin expoziție ajutăm, în limita posibilităților noastre, agricultura, susținem măsura ca nici o brazdă de teren să nu rămînă necultivată, prîbind, concret, că nu am organizat expoziția ca un scop în sine.

Expoziția „Plante medicinale și aromate din Banat” a rămas deschisă la sediul Secției de etnografie a Muzeului Banatului în lunile septembrie-noiembrie, după care a fost itinerată în comuna Sacoșu Turcesc și satele aparținătoare.

— VASILE CICA —